

ettenähtud toite või eined: Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka selliste äsja valmistatud toitade või einete väljastamist, mida klient ei võta kaasa, vaid tarbib kohapeal, kasutades einestamist võimaldavaid rajatisi, nt kitsaid lette, püstijalalaudu vmt?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
3. detsembril 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG
versus Finanzamt Detmold**

(Kohtuasi C-502/09)

(2010/C 63/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Vastustaja: Finanzamt Detmold

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (¹) H lisa 1. rühmas sisalduvat mõistet „toit” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vaid „kaasavõtmiseks” ettenähtud toiduaineid sellisel kujul, nagu neid üldjuhul müüakse toidukauplustes, või kuuluvad kõnealuse mõiste alla ka toidud või eined, mis on — keetmise, praadimise, küpsetamise teel või muul viisil — valmistatud kohe tarbimiseks?
2. Kui nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta H lisa 1. rühmas sisalduv mõiste „toit” hõlmab ka kohe tarbimiseks ettenähtud toite või eined:

Kas toitade või einete valmistamise toimingut tuleb käsitada teenuse osutamise tunnuseks, kui tuleb otsustada, kas

peoteenindusettevõtja terviksooritust (valmistoitade või einete väljastamine ning transportimine ja vajaduse korral söögiriistade ja toidunõude ja/või püstijalalaudade andmine klientide käsutusse ning klientide käsutusse antud esemete äratoomine) tuleb kvalifitseerida toidu tarneks, millele on kohaldatav vähendatud maksumäär (kõnealuse direktiivi H lisa 1. rühm), või teenuseks, mis ei kuulu vähendatud maksumäära alla (kõnealuse direktiivi artikli 6 lõige 1)?

3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on eitav:

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 2 punktiga 1 koosmõjus artikli 5 lõikega 1 ja artikli 6 lõikega 1 on kooskõlas, kui peoteenindusettevõtja terviksoorituse klassifitseerimisel kas kaubatarneks või omaette laadi teenuseks lähtutakse üldistavalt üksnes teenuse olemusega tunnuste arvu (kaks või enam) ja tarne osakaalu suhtest või tuleb teenuse olemusega tunnustele sõltumata nende arvust — ja kui jah, siis milliste kriteeriumide alusel — omistada tingimata ülekaal?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

Euroopa Komisjoni 4. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 23. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-263/07: Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Kružíková, E. White ja E. Randvere)

Teised menetlusosalised: Eesti Vabariik, Leedu Vabariik, Slovaki Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendatud Kuningriik

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta kohtukulud Eesti Vabariigi kanda.